

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 26 Februarie st. v.

Luând drept punct de plecare apelul făcut de noi către concetățenii noștri români, ca să-și plătească la timp contribuțiile și să stăruie cu tot dinadinsul să fie trecuți în listele de alegători, oficiosul din Cluj, „Kolozsvari Közlöny“, pune în evidență greutățile, pe care le creăm noi celor ce doresc pacea și buna înțelegere.

„Această „Tribună“, — dice el, — care vorbește cu scopul ideal de „a se crea o stare de lucruri, care ar împăca pe toți cetățenii țării“, e întocmai ca termitul luptăciun, care din clipa născerii sale se răstoiește cu lumea toată și în toate părțile și care, tăiat fiind în două, s'ar război cu sine însuși, parte cu parte. Să mai adăugăm, că „Tribuna“ și-a preparat astfel publicul cetitor, încât putem da jurământ, că concetățeanul român, în mâna căruia vedem această foaie, se ferește de noi, când trecem prelungă dînsul, par'că am fi gata să-i înfigem cuțitul în coaste ori am ave în bozunar un lanț pe care voim să i-l punem pe picioare.“

Care va să dică, noi înșine ne-am preparat publicul, care merge orbiș precum îl minăm noi.

Să admitem, că așa este.

Rugăm în cazul acesta pe politiciii dela „Kolozsvari Közlöny“ să caute a se informa, dacă avem ori nu public cetitor.

Și dacă o vor face aceasta, se vor încredința, că, deși apărută abia acum doi ani, „Tribuna“ e astăzi cel mai răspândit și cel mai cetit dintre ziarele române din Austro-Ungaria.

Toceai aceasta dovedește însă, că nu noi ne-am creat publicul, ci publicul nostru ne-a creat pe noi.

Dacă am fi propagat noi idei și tendințe nouă, nu am fi putut străbate atât de în curând. Am străbătut, pentru-că nu am voit să „pregătim“ pe nimeni în sensul aspirațiilor noastre, ci ne-am ținut de prezent și ne-am mărginit a vorbi astfel, precum Românii voiesc să se vorbească în numele lor.

Un singur merit avem: meritul de a fi spus adevărul asupra sentimentelor concetățenilor noștri români.

Și tot aceasta o vom face și de astădată: nu vom răspunde noi înșine la cele emise în coloanele oficiosului din Cluj, ci vom spune, cum simt și cum eugetă concetățenii noștri români.

„Nu odată am arătat, — dice oficiosul, — ce lucru salutar ar fi, dacă ni s'ar da ocaziune să discutăm serios despre lucruri acoale, unde se desbat afacerile țării: în camera legiuitorilor. Multe neînțelegeri ar dispăre, multe iluziuni deșerte ar

căde, multe ascuțituri s'ar netezi. Aceia dintre Români, care au vorbit până acum, fie în presă, fie în dosul păreților, nu au spus adevărul. Aceia, — am susținut și o susținem, sînt nisece falși vestitori ai inclinațiilor și ai aspirațiilor poporului român, care e pacinic și amical.“

Care va să dică, toți cei-ce au vorbit până acum au mințit și toți cei-ce vorbesc acum, mint. Au mințit oamenii de încredere întruniți în conferința dela Sibiu, au mințit ilustrările adunate în conferința dela Budapesta, minte dl Babeș, mințim noi, mint colegii noștri dela „Gazeta Transilvaniei“, mint cei dela „Luminătorul“, mint toți cei-ce se pronunță ori s'au pronunțat în numele Românilor din țările coroanei ungare.

Prea bine! — cu cine ar voi atunci să discute politiciii dela Cluj în camera legiuitorilor?

De sigur cu aceia, pe care Românii i-ar trimite ca reprezentanți ai lor în aceea cameră, eară Românii ar trimite tot pe aceia, pe care i-au trimis la Sibiu, tot numai pe aceia, care le-ar inspira încrederea, că vor vorbi așa, precum vorbim noi în coloanele „Gazetei“, în ale „Luminătorului“ și în ale „Tribunei“.

Și de aceea este mai bine să nu trimiță pe nimeni la Budapesta.

„Când „Tribuna“ pornește mișcarea, — urmează oficiosul, — foarte firesc puțină speranță avem, că „armata ce dorește a realiza o împăcare ideală între toți cetățenii patriei“ va ave destulă bunăvoință pentru înlăturarea neînțelegerilor.“

„E însă în tot cazul vrednic de atențiune cuvântul „Tribunei“. Puțină speranță avem în ceea-ce privește bunele lui scopuri, dar' dacă apelul ar fi însemnând, că conducătorii poporului român s'au hotărât la altă politică și vor părăsi drumul stăpînit al pasivității rigide, ne-am bucura în interesul bunei înțelegeri.“

Nu! aceasta nici prin gând nu le trece frunțașilor politici ai Românilor.

Nu le trece, pentru-că Românii ei înșiși nu vor să trimită reprezentanți în dieta dela Budapesta, și se înstrăinează de toți aceia, care ar îndrăzni să le facă propunerea de a trimite.

Nu este în lumea aceasta nici un om, care are destulă autoritate spre a-i face pe Românii din Ardeal să aleagă deputați pentru dieta din Budapesta, nu este nimeni, nimeni, pe care să nu-l considere Românii drept un rău voitor al lor, dacă îndrăznește să le facă această propunere.

Și Românii știu ce fac.

Ce căutam noi Românii în actuala dietă dela Budapesta?

Să ne trimitem reprezentanții în ea,

pentru-ca guvernul să-și facă cu ei față Curții și străinătății?!

Nu! Românii vreau ca țeara, Curtea și străinătatea să se scie, că ei nu sînt mulțumiți cu actuala stare de lucruri și că sancțiunea pragmatică fără de învoirea, chiar fără de concursul lor a fost modificată, că ei nu au luat și nu iau angajamentul de a susține uniunea Transilvaniei cu Ungaria, în condițiunile, în care s'a făcut; se supun forței și respectă legile create, fiindcă țin să-și păstreze reputațiunea de element de ordine, dar' nu renunță la dreptul, pe care îl au în virtutea sancțiunii pragmatice și vor stăruia la timp oportun, când se va pute fără de sguduiri sociale, ca să se facă un angajament mai potrivit cu interesele lor de dezvoltare națională.

În actualul stat ungar, așa cum a fost organizat și cum se administrează sub presiunea opiniei publice maghiare, uniunea este identică cu anihilarea noastră, uniune va să dică: exploatarea majorității române prin minoritatea maghiară. Din roadele muncii Românilor Maghiarii se resfață și își hrănesc proletariatul și nobilimea scăpată, în vreme-ce frații noștri cu știința de carte își consumă vieța luptând cu misiunile vieții de toate zilele ori trebuie să părăsească țeara, ca să-și caute preste hotare „codrul de pâine“, din roadele muncii Românilor Maghiarii își susțin aședămintele de învățământ, teatre și alte institute de cultură înzestrate cu un aparat luxos, în vreme-ce noi ne luptăm cu cele mai grele neajunsuri culturale.

Despre un arangement, care permite o asemenea exploatare, Românii nu vor să se scie nimic: ei se supun, dar' nu renunță.

Și dacă Maghiarii vor în adevăr să se înțeleagă cu concetățenii lor români, aceasta trebuie să o facă aici acasă, căci la Budapesta de bună voie Românul nu merge nici nu trimite pe nimeni. Cine vrea să-l aibă pe Român la Budapesta, acela îl întreabă aici acasă la el, în ce condițiuni ar fi gata să meargă și se pune la cale cu el.

Așa numai pe parola de onoare Românul nu merge, și ne-ar omori cu pietri, dacă am îndrăzni să-l sfătuim, ca să se ducă.

Revistă politică.

Sibiu, 26 Februarie st. v.

Alaltăieri am fost primit din Viena o depeșă, în urma căreia Consultările de tranșă între Austria și Ungaria se se fi întrerupt din cauza neînțelegerilor, ce

s'au ivit cu privire la vama de petrol. Anume într-o conferință comună de miniștri ținută la 7 l. c. sub presidența Maiestății Sale, la care au participat contele Kálnoky, contele Taaffe, Dunaievski, baronul Pino, Coloman Tisza, contele Szapary și contele Széchenyi s'a negociat singur numai asupra diferențelor privitoare la vama de petrol, și după-ce nu s'a putut ajunge la nici un rezultat, asupra celorlalte diferențe nici nu s'a mai discutat, ci s'au întrerupt pur și simplu negocierile.

„Pester Lloyd“ dela 8 l. c. se grăbește a desmînți acea scire, pe care el a reproduș-o, precum afirmă, după o corespondență litografată, ce apare în Budapesta, și dice, că dacă întru adevăr s'ar fi întemplat așa ceva, lucrurile ar sta foarte rău. El are însă informațiuni autentice, că asupra celorlalte diferențe nu numai s'a discutat, dar' toate s'au și aplanat astfel, încât acum s'ar tracta singur numai de vama de petrol. În această privință — termină chiarul citat — nu s'a luat, ce e drept, încă nici o înțelegere, negocierile însă nu s'au întrerupt deloc; a intrat numai o stagnare momentană, deoarece ministrii ungari n'au mai putut sta în Viena din cauza desbaterii bugetare din casa de sus, precum și din cauza desbaterii asupra reformei administrative în casa deputaților. E însă mai presus de orice îndoială, că și pentru cea mai de pe urmă diferență se va afla o formulă de tranșă.

Ar fi acum interesant să se scie, dacă biroul de corespondență a fost din parte competentă însărcinat a trimite asemenea depeșă, precum a fost și cea publicată de noi în numărul de alaltăieri, ori apoi foile oficioase, precum și „Pester Lloyd“ au fost imputernicite a desmînți acea scire?

În fața auspicilor de pace e important a se scie, că în toate părțile înarmările nu numai nu încetează de loc, dar' se continuă cu o energie cu mult mai mare, ca și până acum. Atât Bulgaria, cât și Turcia mobilizează, ca și când nu s'ar afla la capătul, ci chiar la începutul unui război. Îndeosebi bătețoare la ochi e extinderea înarmării maritime a Turciei, din ceea-ce s'ar pute deduce, că Poarta se pregătește pentru un război cu Grecia, cu toate că acum au intervenit și puterile și au pus în perspectivă o comună demonstrațiune navală.

Rapoartele parlamentare în Anglia nu s'au consolidat încă nici într-o direcție. Cestiunea irică formează încă și acum obiectul discuției generale. Și mișcarea din Irlanda nici nu se va curma, până când programul lui Homer nu se va executa baremi într-o atăta, ca Irlanda să capete

Foița „Tribunei“.

Cei doi copii cu părul de aur.

Poveste

de Nicolau Trimbișoniu.

(Urmare și fine.)

Și merseră copiii după baba cerșitoare, și nu mult trebuia să aștepte, căci și vedură pe împăratul venind.

Îi înveță baba să-și iee pălăriile din cap, și să stee lungă împăratul, când va cere ea milă.

Când ajunse pe aici, împăratul la rugarea babei cerșitoare se opri și întrebă:

— Ai cui sînt copiii acești frumoși? — și oftă amar, căci își aduse aminte de făgăduința nevastei sale, se miră de frumuseța lor și băia pre copil pe cap.

— Sînt din lume, înălțate împărate, — răspunse baba, — și dănd cu norocul, aflai că sînt copii de neam mare.

— Dar' unde merg? — întrebă ear' împăratul.

— Merg în lume să-și caute părinții.

Atunci se arse împăratul, că pot să fie copiii lui, dar' nefind el acasă pe vremea când a născut împărăteasa, cine scie ce s'a întemplat cu ei.

Nici nu se băgă împăratul în biserică, ci uitându-se mult timp la ei, vedu că frumuseța lor seamănă cu a împărătesei de demult, ear' părul lor e cum a fost făgăduit fata în căneapă mai nainte, și după aceea lui, când a luat-o de împărăteasă.

Se întoarse cu copiii acasă. Țigancă nu era acasă, căci era la bătrânul și la baba, la care au fost ședut copiii, dar' vedu că copiii sînt la biserică, mai zăbovi puțin, dorind să-și vadă.

Ajunșînd împăratul în chilia lui, întrebă pe copii, de unde sînt? unde le-au fost părinții? unde merg?

Copilul atunci dîse:

— Înălțate împărate! au fost odată 3 fete în câmp culegînd căneapă, în acel câmp împăratul de acolo făcea muștră cu cătanele..., — și așa a spus toată povestea lor și o sfîrși așa: Și i-a chemat împăratul pe copii în curțile sale și i-a întrebă, de unde sînt și unde merg?

Atunci știu împăratul, că acești copii sînt copiii lui, îi luă de după grumazi și îi sărută

ferbinte, după aceea îi luă de mână și îi duse în cuhnă, să vadă cunoscu-și ei pe muma lor.

Când ajunseră în cuhnă, muma copiilor, adevărată împărăteasă era în picioare. Cum o vedură, copiii strigară:

— Eată mama noastră, eată mama noastră!

Împăratul cădu în genunchi înaintea ei, și o rugă de iertare, sărutându-i mâinile; dar' ea se aplecă după el și îl ridică, îl sărută cu dor, și dîse:

— Împărate! am știut că dreptatea tot trebuie să învingă, pentru aceea am suferit, dar' acum mă crești.

Atunci se îmbrățișară toți patru: împăratul, împărăteasa și cei doi copii, pe plînsură de bucurie.

Împăratul întrebă pe împărăteasa:

— Ce să fac cu găzdoia și cu surorile tale?

— Lasă-le, împărate, să trăiască, căci cine îți va ține curtea.

— Ba să moară! — răspunse împăratul.

Porunci împăratul să le aducă pe toate trei înaintea lui.

Chiar atunci venia Țigancă, și cum vedu ce s'a întemplat, se puse în genunchi înaintea împărătesei și dîse:

— Eacă eu cea mai ticăloasă, că am ascultat de surorile împărătesei; iertare! iertare!

Aduseră și pe cele două surori, și și ele cădură în genunchi, și se rugară de iertare, punînd vina pe Țigancă.

Vedă împăratul ce plătesc; porunci dar' servitorilor să le lege de coșile a trei cai neînvețați, ca acestia să le poarte după placul lor.

Așa și făcură servitorii. Căi o luară la fugă și tot mic fărîm le făcură, încât nu se cunoșcea unde au rămas prin prav, numai câte un os se vedea din ele.

Ear' împăratul și-a dus apoi împărăteasa sus în curțile unde au fost ședut, a îmbrăcat-o în haine frumoase, și pre copii earăși; au făcut apoi un ospet mare, au tăiat la lăviți, scaune și troci, și au adus apă cu ciurul și mîncare cu fusele. Dintre toți cea mai făloasă a fost baba cerșitoare, căci și ea a fost chemată la petrecere. Eu încă am fost pe acolo și am vedut, căci de n'as fi vedut nu aș sci povestea.

Când de-acolo am plecat,

Pre un cal am călecat,

Și povestea o-am cătat,

Căci acolo o-am uitat.

parlamentul sau pentru afacerile autonome și un selfgovernment pe cât se poate de extins. Aci va și trebui să se treacă, fie de prezent cât de acute contrastele dintre guvern și pretențiunile irlandeze.

În Franția s'a rezolvat în sfârșit și cestiunea principilor, și anume în favoarea guvernului, căruia i s'a dat dreptul de a întreprinde toți pașii de lipsă în contra pretendenților, care pot să devină periculoși pentru republică. Prin pășirea sa în această cestiune, guvernul nu numai a dat dovadă de multă energie, dar a dovedit și o mare prudență politică, deoarece făcând concesii în această direcție, își perdea toată popularitatea și perdea și cea din urmă stimă, de care ar voi la toată întâmplarea să se mai bucure încă la partidele monarchiste, a căror putere și influență crește în Franția pe zi ce merge.

Din casa de sus a Ungariei.

Paul Hunfalvy: Înalta casă! În înțeleșul §-lui 40 al regulamentului casei dați-mi voie să-i adresez Excelenței Sale dlui ministru-president o întrebare, respective o rugare. La 25 Februarie Cogălniceanu a interpellat în București guvernul român în cestiunea Ardelenilor expulsați și a spus cu acea ocaziune lucruri, cari sunt de natură a atrage asupra lor atențiunea noastră. El a spus adevărat, că dieta ungară a pertractat de repezite ori legea pentru naționalități și această împrejurare permite, ca să o pertracteze și parlamentul român.

Aceasta e o expresiune, preste care trebuie să ne mirăm, deoarece că dieta noastră a pertractat legea naționalităților, ea a creat această lege numai pentru naționalitățile acestei țări și nu s'a amestecat în cestiunile de naționalitate ale altei țări. Prin aceasta nu s'a dat nici de altă parte dreptul, nu României învecinate, de a se amesteca în cestiunea naționalităților noastre.

Dar Cogălniceanu și-a știut motiva cererea sa, și anume cu nise tractate, pe care le-ar fi încheiat pe timpul principelui Cuza națiunile de dincolo de Carpați, adică noi, cu națiunile de dincoace de Carpați. Din aceste tractate s'a încercat el să derive pentru parlamentul român dreptul de a se amesteca în cestiunile naționalităților Ungariei. Cogălniceanu a fost, după cum șcim, membru al guvernului român pe timpul principelui Cuza, ba, dacă cumva știu bine, de câteva ori chiar șef al acelui guvern. El poate avea prin urmare cunoștință despre astfel de tratate și el le-a dat acelora o importanță atât de mare, încât concludând din acelea a spus, că Cuza a fost un principe de o cugetare adevărat românească, și a adus totdeauna pe acest principe în contrast cu domnitorul de acum. Apoi s'a adresat ministrului-president de acolo și i-a revocat în memorie același lucru pe care l-a pus în perspectivă atunci, când a venit cestiunea Ardelenilor expulsați pentru prima oară în discuție în senatul român. Brătianu a spus atunci, că el nu se amestecă în cearta dintre soră și cumnat; sub soră a înțeles pe Români ardeleni, sub cumnat pe guvernul maghiar — totuși dacă ar vedea, că cumnatul vătămă pe sora, atunci își va ridica și el mâna.

Cogălniceanu spune acum: Maghiarii nu respectă legea pentru naționalități, prin urmare România trebuie să-și ridice mâna sa. Dar el merge și mai departe. El se adresează regelui și spune, că acesta a fost mai înainte principele României înainte de a deveni regele ei și domnitorul e moștenitorul acelor drepturi, pe care le-a câștigat națiunea.

Din aceste pofitiți a vedea, că Cogălniceanu expune lucrul astfel, ca și când ar avea cunoștință despre nise tractate și derivă din acele nise drepturi nouă necunoscute. Prin urmare îl întreb pe dl ministru-president: Are el cunoștință despre astfel de tractate, pe care le-ar fi încheiat principele Cuza cu națiunile de dincoace de Carpați, va să zică necondiționat cu guvernul austriac de atunci; și dacă n'are nici o cunoștință despre astfel de tractate, atunci îl rog să lase a se căuta în ministerul comun de externe toate tractatele, care s'au încheiat pe timpul principelui Cuza între guvernul român și cel austriac și să comunice acele tractate legislativei ungare, deoarece că ele interesează mai ales pe legislativa ungară.

Aceasta e cu atât mai necesar, cu cât sunt conștienți, că această expresiune a lui Cogălniceanu produce atât în Transilvania, cât și în România credința în existența unor astfel de tractate. Prelungă ferberii naționale poate să fie primejdioasă și o faimă nebasată. Pentru aceea trebuie să aflăm cum stă afacerea. Cogălniceanu spune că el nu e aderent al ideii daco-române,

deoare-ce aceasta aparține istoriei. Dar ferberii dintre naționalități, la care noi suntem martori, sunt nutrite exclusiv de ideea daco-română. Ori-cum ar sta lucrul, — fie că avem de a face cu o fabulă sau cu o faptă, — eu sunt convins, că acea declarațiune a lui Cogălniceanu numai va nutri Daco-Românismul. Pentru aceea îl rog pe Excelența Sa dl ministru-president încă odată, ca să lase a se căuta aceste tractate, pentru-că dacă cumva există oare-cari, se vedem cum stă lucrul.

Interpelațiunea mea către dl ministru-president sună:

La 23 Februarie a. c. Cogălniceanu a interpellat la București pe guvernul român în cestiunea celor șase Ardeleni expulsați și cu acea ocaziune s'a provocat la anumite tractate nepublicate, pe care principele Cuza le-a legat cu națiunile „de dincoace de Carpați” și care i-ar fi permis o influență asupra naționalităților Ungariei.

Întreb acum pe Excelența Sa dl ministru-president, are el cunoștință despre astfel de tractate, pe care principele Cuza le-a legat cu națiunile de dincoace de Carpați, așadar cu guvernul austriac de atunci și care ar interesa necondiționat legislativa ungară?

Dacă n'are nici o cunoștință despre aceea: îi adresez rugarea prea supusă să lase să se caute în ministerul comun de externe toate tractatele legate cu principele Cuza și să le comunice legislativei ungare. Aceasta e cu atât mai de lipsă, cu cât e sigur că expresiunea lui Cogălniceanu va produce, atât în populațiunea ardelenă, cât și în cea română, credința în existența acestor fel de tractate. Prelungă ferberii naționale însă ori-ce faimă nebasată poate provoca pericole. Din această cauză e necondiționat necesar, ca legislativa ungară să afle dacă există ori nu astfel de tractate și de ce natură sunt ele?

Ministrul-president Coloman Tisza: Înalta casă! Reservându-mi ca, dacă e de lipsă, să mă declar mai pe larg, voiesc încă acum, fără a mai întreba, a declara de tot categoric atâtă, că nici cu România, nici cu principele Cuza, nici cu altcineva în lume, nu s'a încheiat un astfel de tractat, care ar îndreptăți pe cineva a se amesteca în cestiunile interne ale Ungariei. („Eljen”-uri.)

Paul Hunfalvy: Eu sunt totuși de opinia modestă, că n'ar strica de a afla, ce fel de tractate s'au legat. Deși amintita faimă e o „rață”, astfel de „rațe” diaristice au totuși aripi și picioare foarte puternice și aceste „rațe” înnoată deja în toate apele României (ilaritate) și-și depun pretutindine ouele. Dacă dar am afla, că astfel de tractate nu există, prin aceasta s'ar împrăscia toate închipuirile de astfel de natură.

Răspunsul ministrului-president se ia spre știință.

Din camera României.

Cestiunea expulsați din România a celor șase Români ardeleni.

(Urmare.)

A fost de secol o mișcare continuă de Români între ambele coaste ale Carpaților. Nici odată această comunicațiune frățească n'a fost întreruptă. *Idea română* pururea a însoțit și pe acei ce veniau la noi, și pe acei ce mergeau la ei! Dacă această idee se califică de irredentism, sau de Daco-românism, irredenti au fost Radu Negru și Bogdan Dragoș, irredentismul a fost totuși al lui bărbat de sabie și de carte, pe care pe fiecare pagină a istoriei noastre îi întâlnim veniți de preste Carpați. Osemintele lui Lazar în loc de a-și ridica statuie se le aruncă în aer, căci mare irredent, mare Daco-Român a fost Lazar. Dar Fabian, dar Laurian bătrânul, dar Maioreșcu tatăl, Bojnicu, Papiu și alți alți mari dascăli, toți aceștia cari au trăit în mijlocul nostru apărând și desvoltând naționalitatea română, apărând românismul, irredenti și Daco-Români au fost. Să-mi permită dl ministru să rectifice aci o parte din cuvântarea ce a ținut în senat tot în privința expulsaților transilvăneni să nu facă politică pentru noi:

„Am spus întotdeauna Românilor de preste Carpați: să nu voiați ca d-voastre să dați direcțiune politice noastre. Noi cari ne cunoaștem țeara, cari din generații în generații am luptat, ca să aducem această țeară unde este, să ne lăsați în pace să ne regulăm noi politica noastră; căci noi nu venim să vă dăm lecțiune d-voastre, nu ne amestecăm în luptele, cari le aveți în contra Ungurilor și Sașilor, și numai atunci ați avut dreptate să vă amestecați în afacerile noastre, dacă ne-am amestecat și noi în luptele d-voastre.”

Cuvintele acestea „mi-se par perfecte; dar” totuși pare-mi-se, că d-sa nu le-a ținut totdeauna; eu nu știu, ca vreodată Români de preste Carpați să le fi provocat sau motivat. Noi câte odată, fără îndemnul ne-am amestecat în treburile Românilor de preste Carpați! Sunt câțiva ani înainte proclamării regatului, colegul nostru dela Academie, bătrânul Barițiu imi dădea odată la adresa acelora, cari trimiteau agenți în Transilvania, cari fundaseră, „mi-se pare chiar un diavol: „Carpați”, spre a întreține românismul de preste

munți: „De ce vă amestecați în treburile noastre?” și ne ruga să nu ne mai amestecăm în treburile lor. Această rugăciune ni s'a făcut și de Babeș, și de Roman și de Hodoș și ei mai adăugau:

„Eată singura cerere ce vă facem: întăriți-vă în unire și în cultură, desvoltăți-vă puterile și când drapelul României va fi acoperit de glorie, va restatornici România în vechia ei glorie și putere, o! atunci ne vom mândri și noi de acel drapel (Aplause prelunge).”

Când România va însemna ceva în Europa, o! atunci vom fi mândri și noi, ne vom fâli și noi de puterea noastră și vor fi mândri și toți Români din ori-ce parte vor fi. Și atunci și Ungurii ne vor respecta și ne vor cruța mai mult”. Eată pentru-ce pe mine mă doare ceea-ce s'a făcut în capitala României, cu toate că drapelul nostru astăzi este glorios, cu toate că astăzi avem și noi dreptul de a ne ține capul sus. (Aplause).

Recunosc, că vre-o câțiva băieți au făcut un act nebunesc și că acest act trebuie a fi reprimat, cum dl ministru Brătianu nu-și aduce aminte, că și d-lui a fost odată tânăr, cum am fost și eu, că și noi am făcut proclamații, ba și mai mult chiar.

Apoi dl Brătianu singur și-a dat deunăci, ca un titlu de glorie a junelei sale, serviciile ce odinioară a făcut Franței apărând cauza republicii. Ei bine, tinerii aceia ce, făcutu au mai mult ei? Au redigat, au trimis în Transilvania, o mai repet, o tesă, o lucrare elocuentă, dar imprudentă, primesc, chiar criminală. Dar toate acestea avut-au urmări astfel, pe cât se ne pună în luptă cu Ungurii? Dar Ungurii, cel puțin diarele unguresci, că nici odată nu au cerut ca România să devină gendarmul Ungariei! Dl Brătianu cred că a fost prea aspru, că s'a prea grăbit și imi place a crede, că d-sa astăzi se căsece.

Recunosc, că fapta trebuia reprimată, dar pentru aceasta trebuia ca pe nenorociții autori să-i ucidem? adevărat să-i gonim din Țeara Românească?

Căci pentru un Român aceasta este tot una. Să nu uităm, d-lor, că Suveranul nostru înainte de a fi rege al României, era Domn al Românilor. Ca astfel inima lui, sunt sigur bate pentru toți Români și nu poate permite, ca acei ce sunt Români să fie isgoniți din patria română. Și apoi unde se se ducă ei; dar în Ardeal îi așteaptă furcile sau fearele, cum am văzut, că chiar din biserici s'au luat proștii și sau tirăi în pușcării, pentru crima că au avut la ei o proclamațiune irredentistă. Dar primesc, că fapta era gravă, că proclamațiunea putea să ne cauzeze dificultăți internaționale, dar ce, pentru asemenea vine nu avem legi și tribunale? Să-i fi judecat dl I. Brătianu, să-i fi închis dl Brătianu; dar ei rămăneau în România. Au însăși legea pentru expulsiuni, că aceia, cari se vor încerca să revină în țeară, să fie închisi. Să-i fi închis, o mai repet, dar să nu-i trimitem preste graniță să moară de foame. Dar să vedem, că Ruscicul a devenit loc de asil, când acesta era odată onoarea străvechei ospitalități române. (Aplause).

D-lor, am spus că în interpelațiunea mea am să tratez și cestiunea de legalitate. Deci cu legile noastre în mână, susțin că Români nu pot fi isgoniți din această țeară, că Români din alte țări sunt Români și în țeara noastră, și dovadă am mai întâiu constituțiunea, care dă, că un Român n'are voie de alt nimic spre a deveni și cetățean român, decât de a avea recunoșterea calității sale de Român, atât și nimic mai mult. Încă ceva chiar: același care n'a cerut recunoșterea sa de cetățenie română, legea încă îi recunoaște dreptul de a cumpăra proprietate rurală, care, precum știți, este un drept politic. Eată ce dă legea proprietății rurale din Dobrogea: „Art. 2. Numai Români pot dobândi proprietatea imobiliară rurală.”

„Români de origine, cari conform art. 9 din constituțiune pot dobândi recunoșterea fără stagiul și prin un simplu vot al adunărilor, au același drept.”

În fața acestui text cum putem spune noi, că Români din țările megieșite sunt străini? Eu cred, că după dureroasa impresiune ce expulsiunea din întâiu moment a făcut și în țeară și în străinătate și mai ales în Transilvania, cred și aștept dela liberalismul, dela patriotismul, dela aducerile aminte ale trecutului dlui Brătianu, că d-sa va deschide expulsaților ușile României. Nu înțeleg a se exercita asupra d-sale vre-o presiune, de aceea ați văzut cât sunt de blând către guvernul țării mele, cât menagiez personalitatea primului-ministru.

Dacă am pus energie, am pus-o numai în apărarea naționalității mele în fața Ungurilor! Acest limbaj l-a ținut în 1879 deputatul român Mocioni față cu Kossuth. Eată ce dădea acest mare luptător al Românilor de preste Carpați, când s'a întâlnit la Turin cu guvernatorul; vă citez propriile sale cuvinte traduse din nemțesc: eu n'aș cuteza să dăc în românește cel puțin o expresiune:

„Eu știu că vre-o câțiva K..... (decât proști mai mult), au vîrit în urechile Ungurilor, și i-au îmbătut cu paradoxele daco-românești, dar” nici un om cumințe nu gîndesc la aceasta. Români au avut să se gîndească de zece ori mai înainte, dacă ar trebui sau n'ar trebui să-și anexeze Transilvania, acesta ar fi un dar funest, ar fi o petardă, ar fi un cuib de viespe, care la cel dintîi conflict ar face să izbucnească România în aer. Noi Transilvănenii avem o neafurare asigurată, dar pentru aceasta e trebuință de o Ungarie neafurată și tare. Dacă Ungaria devine dependentă și

atunci Ungurii nu trebuie să se îngrijească nici

odată de Români; nici odată noi nu vom privi rău preponderanța în Țeara-Ungurească, întru cât arbitrarul nu va fi exercitat contra noastră;

Aceasta nu este. Ungaria e liberă; Ungaria e de sine stătătoare, Români din Ungaria n'au pentru-ce să se uite la noi; deo-li-se drepturile, respecteli-se naționalitatea și ei și fără silă vor deveni buni cetățeni unguri; cât pentru noi cetățeni ai României independente, ne vom conțeni de a ne teme de cea mai mică amenințare! Când a izbucnit ultimul resbel, o bandă de Săcui, a intrat în țeara noastră pe la Severin, s'a atins de teritoriul nostru, erau să intre chiar în luptă cu armata noastră, a sărit însă poporația, și i-a luat pe fugă. Am cerut explicări dela guvernul ungar. Ce a făcut acest guvern? I-a dat în judecată și tribunalele i-au achitat. Tot astfel trebuia să facem și noi, și chiar de ar fi fost achitați, n'am fi intrat încă în resbel cu honveții Ungariei!

D-lor, am spus că interpelarea mea mai are și o parte umanitară, aceasta o adresez în special dlui prim-ministru; mă adresez la umanitatea d-sale, la 1848, când și d-sa și eu, și mai toată generațiunea de atunci am fost disperați. Aveam mume, aveam surori, aveam rude; multe lacrimi au vărsat atunci mumele, surorile noastre și în genere femeile române pentru exilul nostru.

Dar cel puțin această disțerare a fost rostită de străini! Dacă a uitat, astăzi îi readuc aminte poemul lui Michelet! Fac apel, d-le Ioan Brătien, la tineretele d-tale, la cele ce profesai atunci, la principiile ce le afiași; căci aceste te-au adus astăzi unde ești! Ori-cât ești om de stat, nu este bine să rupi cu trecutul d-tale. Când mai ales acel trecut a fost frumos! Sunt câteva zile decând a venit la mine femeia unuia din disperați, cea mai săracă, cea mai nevoiașă, cea mai simplă Ardeleană, spunându-mi că bărbatu-seu este isgonit din țeară fără să fi făcut altceva decât, că a fost surprins la drumul de fer cetind o proclamațiune; ea plîngea cu patru siruri de lacrimi și-mi dădea: m'aș duce lungă bărbatul meu la Ruscic, aș munci chiar cu brațele ca să-mi hrănesc bărbatul, dar am copii și trebuie să stau cu ei aci pentru scoli! Acel rîu de lacrimi care curgea pe fața bietei Române „mi-a adus aminte de lacrimile ce în 1848 mamele și surorile noastre vărsau pentru noi exilați! Om dela 1848, care totdeauna amintesci faptele d-tale dela 1848 și cu drept cuvînt, căci dela 1848 începe regenerațiunea noastră la care ai luat parte, adu-ți aminte de acele lacrimi și șterge pe acele, care astăzi se varsă în urma ordinului d-tale de expulsați și după-ce m'am adresat la guvern, mă adresez și la Regele României, la fostul Domn al Românilor, îl conjur să se gîndească, că dacă sângele vărsat pe câmpurile de bătaie ale Plevnei, Grivița și Smârdan, a acoperit de glorie și a întărit tulpina tinerii noastre dinastii, lacrimile poporului, lacrimile murelor, soțielor și fetelor române departe de a întări și de a face să se desvolte acea tulpină, o vor slăbi, putredându-i tinerile vîlăstare! Și sfîrșind conjur pe dl Ioan Brătianu să nu facă ca lacrimile vărsate din ochi de Români să pteze paginile istoriei întâiului Rege al României. (Aplause).

Dl I. C. Brătianu, președintele consiliului de ministri: D-lor, rugasem de dimineață pe dl Cogălniceanu ca să amâne interpelarea d-sale, sperând că o va amâna pentru totdeauna în urma explicațiunilor ce-i dedeam; dar ved că nu a voit să o amâne.

În adevăr, d-lor, regulamentul acordă ministrilor trei zile spre a se pute pregăti, ca să răspundă la o interpelare; dar acele trei zile sunt mai mult, cum dăce Francezul, *une fiche de consolation*, mai cu seamă când interpelarea vine dela un deputat ca dl Cogălniceanu, fiindcă eu nu pot să mai dinainte, cum are să se desvolte interpelarea, ca să pot să răspund.

Astfel, astăzi, când am văzut pe dl Cogălniceanu că se suie la tribună cu un vraf de cărți și de hârtii, de unde șciam eu, ce citațiuni avea să aducă înaintea d-voastre, pentru-ca să se caut și eu să aduc alte citațiuni cu cari să pot combate argumentele d-lui Cogălniceanu? Eu socotiam că mie imi va face o interpelare; însă, după-cum cred că și d-voastre veți fi observat, numai pe mine nu m'a interpellat; eu am servit la interpelarea d-sale, la rechizitoriul d-sale; rechizitorul pornit din bune sentimente, am servit numai de buchet, cum se dăce. Prin urmare, aș pute să dăc, că sunt afară din cauză. Dar dacă am luat cuvîntul, am făcut-o numai pentru-ca să șterg lacrimile de pe fața d-lui Cogălniceanu. . . .

Dl M. Cogălniceanu: Să-i aduci înapoi, și le-ai șters.

Dl I. C. Brătianu, președintele consiliului: Onorabile d-le Cogălniceanu, eu imi dăceam adinea-ori: cum se poate ca un om inteligent ca d-ta, un om cu atîta experiență, un om, căruia nu i-se poate dăce că nu este competent în istorie, cum se poate să nu știe, că istoria nu se face la tribună; la tribună numai se servește cineva de citațiuni din istorie. Partea întâiu a a discursului d-lui Cogălniceanu a fost consacrată numai ca să facă istorie.

Ei bine, onorabile d-le Cogălniceanu, istoria nu se face la tribună, fiindcă dai bănuială, că nu este o istorie adevărată, ci făcută numai pentru serviciul cauzei. D-voastră ați fost impresionat mai cu deosebire de o scriere a lui Kossuth. În adevăr, Kossuth este o mare individualitate, și, ceea-ce se întâmplă foarte des cu individualitățile cele mari, este de a crede, că totul se învîrtesce în giurul său, că el este factorul principal în tot ce se produce în o societate. Eu am mare admirațiune pentru talentul de orator de tribună al lui Kossuth, și am luat să cetesc și eu scrierea aceea a lui Kossuth, dar să vă spun

drept, că nu am avut curajul s'o sfîrșesc, fiindcă se pusese pe dînsul la o înălțime așa de mare, încât nu vedea decât pe el și ideile lui; și tot ceea-ce este în defăură de ideile și de faptele lui, le arată în mod foarte eronat. Kossuth a fost un om mare, cu merite foarte mari, dar' numai om de stat nu a fost.

Onor. d. Cogălniceanu ne-a cetit convențiunile, nisece pretinse convențiuni. Cunoșc și eu acele convențiuni, acele memorii, acele proiecte de tot felul, dar' nu este bine să le exhibăm astăzi la tribună și să le arătăm în toată goli-ciunea lor, fiindcă nu cred că este timpul bine ales pentru aceasta.

D-lor, prelîngă celelalte cuvinte ce aveam ca să mă aștept la amânarea și chiar la înălțurarea acestei interpelări este și acela, că Dl. Cogălniceanu scie foarte bine, că dacă d-sa ca deputat, și mai cu seamă ca deputat din opozițiune, poate să vorbească despre toate și în modul cum i-ar plăce d-sale, nu tot în aceeași pozițiune comodă mă află și eu ca ministru; fiindcă oamenii de stat ai Europei știu ce valore au atacurile, ce aduce cineva când este în opozițiune; și dacă Gladstone, dacă Derby, dacă Salisbury, au atacat la rîndul lor fiecare câte o putere într'un mod mai mult sau mai puțin violent, după- ce au venit la putere, au puș: cu iertăciune! (Iaritate. Aplause.)

D. M. Cogălniceanu: Eu n'am atacat pe nimeni, și declar de mai nainte, că dacă voi veni vre-odată la putere, nu voi cere iertăciune.

Dl. I. C. Brătianu, președintele consiliului: Dl. Cogălniceanu este un istoric de merit, dar' mi-a părut rău, că astăzi ne-a făcut istorie la tribună, fiindcă istoria a făcut-o, după-cum d-iceam adinea-ori, din punctul de vedere al tesci, pe care o apără astăzi.

Eu cred, că onor. d. Cogălniceanu nu studia numai când era tînr, ci s'a ținut totdeauna în curent cu progresul, care se face în istorie și cu adevărurile, ce se descoperă și constată pe fiecare țară; și unul din aceste adevăruri este, că cei dintăi domni, cari au venit în România, când Făgăraș și dela Marea Mureș și Câmpulung, cînd Banul Craiovei cu toți boerii lui le eșiau înainte și se închinau lui, nu erau nisece fugitivi, cari căutau asil la noi contra persecuțiunilor, care căutau, aceasta este o abscuritate din cele mai mari, ci ei, după stricarea principatului decătră Tataři, se reîntroneau în scaunul lor; când fac această rectificare istorică, nu voi pune în îndoială reșfrîngerea vieții naționale și intelectuale ce se opera între Valachia și Moldavia de o parte, și Transilvania și celelalte provincii române de altă parte; căci dacă în unele epoce am împrumutat oamenii și scrierile Românilor de preste Carpați, scie dl. Cogălniceanu, că și ei, în timpul lui Vasile Lupu și Mateiu Basarab, veniau din Transilvania și învățau carte aci în România, în scoalele noastre din București și Iași. Prin urmare, a fost, și nu poate fi altfel, a fost o vieță intelectuală comună între Românii din toate țările.

Dl. Cogălniceanu: Întotdeauna.

Dl. I. C. Brătianu, președintele consiliului: Dar' d-ta ai dîs o frasă, care nu numai că nu mi-a plăcut, dar' o găsește și periculoasă și de aceea voi să o rectific; ai dîs: când elementul român va perî în Transilvania, va perî și în România! Eu, dlor, dîc că nu va perî nici în Transilvania, nici în România nici odată! (Aplause prelunge.)

Eu dîceam oamenilor de stat ruși când am început să tritez cu ei, noi n'am avut rășoiu decăt cu Polonii, cu Ungurii și cu Turcii.

Dl. B. Maniu: Și cu Tataři.

D. I. C. Brătianu: președinte al consiliului: Tataři au trecut ca nisece locuste, ca o furtună, dar' nu au format un stat. Dar' aceste națiuni, Ungurii și Polonii, voiau să ne cucerească și să ne distrugă în numele bisericii catolice, ear' Turcii în numele barbariei fanatice, și de aceea am resistat atît de puternic. Cu Slavii însă și cu toate celelalte națiuni am trăit întotdeauna frățesce și dar' noi nu sîntem o gînte, despre care se dîceți, că este preste puțință să trăiți cu noi, și că trebuie să ne exterminăm. Noi v'am lăsat întotdeauna să trăiți în pace; prin urmare nu este o necesitate ca, dacă noi nu sîntem Slavi, să ne desprețuiți. Și apoi credeți, d-voastră, că la sfîrșitul secolului XIX veți pute să exterminați o națiune de 10, 12 milioane, pe care n'a putut să o extermine toate furtunile venite din Asia (Aplause) și care a rămas până astăzi cu titlul seu de onoare, cu caracterul seu de Români și se impune Europei? (Aplause.) D-voastră puteți să veniți cu forțe uriașe asupra noastră să ne sfărîmați, să ne distrugeți statul român, dar' și acelea vor fi cum au fost cu furtunile lui Baiazet și Mohamet, și vom reînvia cu mai multă putere și mai oțelie. (Aplause.)

Și scii, dl. Cogălniceanu, pentru-ce dîc aceste cuvinte? Pentru-că dacă Ungurii s'ar convinge, că ar pute să fie adevărat ceea-ce ai dîs d-ta, că perind Transilvania, ar se peară și România, atunci fiți încredințați, că și-ar pune toate silințele, ca să sdrobească Transilvania (Aplause); și de aceea dîceam, că mă cred dator să rectific această eroare a d-tale fiind periculoasă. (Va urma.)

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Budapesta, Martie 1886.

Carnevalul în capitală estimp a fost de tot slab. Balurile au căzut cu grămada, încercate de deficite. De, trebuiau să urmeze și ele exemplul țerii, dacă voiau să fie baluri „patriotice.“ Cele mai succese au fost acelea, cari au avut norocirea a nu avé deficit. Ungurii dîc, că n'au

avut „voie“; cine-i cunoaște însă, dîce, și ni-merit, că „voie bună“ au Ungurii, când e din ce s'o facă, dar', nu sînt „bănișori.“ Crisa economică a tras după sine crisa „carnevală.“ Și aristocrația se observă cu deosebire la aristocrație. Această, altă-dată fala balurilor, acum s'a retras în pasivitate. De abia de probă s'a arătat pe ici, pe colea, câte un „representant“ doi, dând exemple de „simplitate.“ Balurile lor exclusive și familiare; seratele dansate, mascate și câte toate, cari altă-dată nu mai aveau sfîrșit, acum au dispărut cu totul din programul „carnevalului.“ Înzădar căutau toatele „sensationale“, sau „cea mai nouă modă de Paris.“ Dacă dl. Claymoor din București ar fi fost în Pesta, în tot carnevalul n'ar fi putut scrie despre baluri, serate etc. cât scrie în București într'o singură seară.

* * *

Dintre toate balurile date în capitală, cel mai mare fiasco l'a făcut cel arangiat în favorul „Kulturegylet“-ului Luni de dîle a bătut doba cea mare toată presa jidano-ungurească, lipit-au placate cît ușile pe toate unghiurile, acățat-au deaguri lungi și late cu inscripția: „Közművelődési-egyleti bál“, în toate stradele principale, ca strada Văului și calea „Andrássy“ și totuși toate eforturile au fost zadarnice. Atât de mare a fost nesuccesul, încât mie nu-mi vine a crede, că fi va mai plesni prin cap vre-unui Ungur, să mai arangieze și a doua-oară vre-o stirpătură de bal ca acesta, cu toate că pe mîntea lor nu prea poți face deducții sigure. Oaspeții, erau într'un număr așa de mic, încât mai dispăreau în sala cea mare a redutei. La început deschiseseră și sala cea mică, dar' cu rusine trebuiră să o închidă earăși.

La bălușorul acesta cădută, au luat parte unele din familiile de puțin însemnătate ardelen. Aristocrația a fost slab reprezentată, prin câteva familii, rudeni ale patronesei, care au venit în hatîrul acesteia, ca să nu fie singură. Din clasa mai aleasă a cetățenilor asemenea au fost puține familii. Publicul puțin ce a fost, l-au format funcționarii, cari se înțelege nu de dragul „Kultur-egylet“-ului, ci de „frica“ șovinistilor s'au dus. Acum s'a vădută, că ce cugetă societatea, când e liberă, și cum lucrează. Sentența, extrasă din pățania balului e: nici decum nu e favoritoare șovinistilor de aici, nici dela Cluj. Se poate vedé, că tot ce s'a făcut până acum, s'a făcut sub presiunea de sus și a șovinistilor fanatici. Totul e o mișcare nenaturală, forțată, necoaptă, și tot ce e așa, de sine se nimicesce. Dar să revin la bal, și să vă descriu această „petrecere națională-patriotică.“

Închipuiți-vă că în o sală înaltă, mare, spațioasă, în care încap mai multe sute de persoane, rătăcesc câteva părechi fără de nici o voie, și după-ce fac câteva învîrtituri vîdîndu-se singure, cer și ele „Urlaub“. Nici nu s'a început bînc dansul, și liniștea profundă domnia în toată sala. Sunetele muzicii se perdeau în aer. Se năcăji bietul Țigan, vîdînd că el cîntă păreților, se succese și în dreapta și în stînga, trage „lassu“, trage „sebes“, totul înzadar. Vedeă și el că nu merge așa, și o întoarse pe coarda cea groasă, și începă a cînta una de jale, de „î-se rupea inima de tristeță și-ți lăcrimau ochii. Și dacă și cele câteva rochii ar fi fost negre, aș fi gîndit că sînt la înmormîntarea „Kultur-egylet“-ului. Poate-că aceasta e numai maslu, îmi dîceam, după care nu preste mult, urmează de obicei și înmormîntarea. Destul, că Orfeu scăpase, și în locul lui trimise pe Morfeu. X.

Cronică.

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regina noastră, după-cum comunică „Die Presse“ de ddo 5 l. c. n. petrece cu archiducesa Valeria la Baden-Baden. După-cum i-se comunică numitului dîar, timpul e nefavorit și astfel Maiestatea Sa a fost silită a se mărgini prelîngă preumblări mai mici. Maiestatea Sa ia cură de lapte și în fiecare dimineată o baie de 32 grade Celsius.

Excelența Sa Metropolitul Dr. Ioan Vancea se află de present în Budapesta.

Spriginirea industriei de fier. Ministrul nostru de lucrări publice și comunicațiune a cercat prin un circular comitatele, ca pentru podurile de fier, ce se clădesc pe teritoriul comitatens, să se comande materialul necesar din fabricile de fier din patriă.

O nouă tipografie românească se proiectează a se înființa la Baia-mare. Dl. Dr. Vasile Lucaciuc i-a propus să înființeze această tipografie în părțile ungurene locuite de Români. Felicităm pe dl. Dr. Lucaciuc pentru această idee! Atragem totodată atențiunea cetitorilor nostri la anunțul de pe pag. 4.

De ale armatei române. Se scie că o mare parte din ofițerii armatei române sînt trimiși pe speșele statului, ca să facă experiențe la scoalele de reșel mai renumite din Europa. De curînd, spun diarele din București, s'a reîntors în țeară

dl. locotenent de artilerie Nicolae C. Constantinescu, care a terminat cu mare succes scoala de reșel din Bruxella, eșind la clasificare cel dintăi între cei 8 Români, cari urmează cursurile acelei scoale și din cari numai 4 le-au terminat. În oarele de recreațiune, dl. locotenent Constantinescu s'a ocupat cu științele politice și administrative, în cari a obținut diploma de doctor.

Un bal la curtea regală din București. Joi s'a dat la curte în palatul cel nou, — scrie „Românul“, — antăia mare serbare cu danț, care a fost splendidă și a reușit pe deplin. Maiestatea Sa Regele a apărut în bal la 10 oare și s'a retras la 5 oare pe când se danța cotilionul. Maiestatea Sa Regina fiind tot suferindă, n'a putut lua parte la serbare. Palatul cel nou e de toată frumuseța. Mobila și arangiamintul este de mare gust și toate încăperile sînt spațioase. Scara de onoare e de un mare efect, toată în marmură albă iluminată cu lampaderuri gigante. Vestibulul de sus este în stilul renascerei cu stufe de purpură, roșii țesute cu aur. Sala de bal este împinsă, albă, stricată cu buchete de aur, mobilele, stilul imperului sînt de atlas albastru ca și draperiile dela ferestri și uși. Tavanul afectează forma castelelor tot în aur. Policandre și girandole cu lumină electrică aruncă o lumină foarte viuă care ți ia ochii. Alături cu salonul, despărțit printr'o imensă perdea de catifea roșie cu broderii de aur, care se poate ridica și lăsa în voie, se găsește sala tronului toată în stil bizantin. Tronurile în stejar încrustate cu pietri scumpe sînt așezate pe o extradă aurită și învîlită în purpură. Deasupra se înalță un velum de catifea roșie brodat cu ciucuri de aur susținut de două lănci de aur. În giurul sălei de bal sînt galerii și mai multe saloane mobilate în diferite stiluri. Cel mai elegant e salonul ambasadorilor tot în goblenuri. Bufeturile erau așezate în două odăi, la fiecare cap al salonului. Dar' nu te puteai apropia căci erau într'una pline. La 2 oare s'a dat semnalul supeului, la care a luat parte și Maiestatea Sa Regele dând brațul comitesei Tornielli. Sofrageria e superbă toată în stejar aurit, putînd se conțînă două sute de persoane. Supeul a fost foarte bun și atît de copios, că s'a mîncat cinci oare continu. Cotilionul a început la trei oare, a ținut până la 5 supt rațele soarelui.

Erau preste o sută de părechi. Danțul final a fost condus cu multă dibăcie de domni colonel Robescu și maiorii Șomanescu și Negel. Figurile erau foarte bogate; la cea din urmă toate doamnele au primit un frumos eventualiu cu cifra regală în aur.

Printre invitați se vedeau tot corpul diplomatic și toți ministrii cu doamnele lor, și doamnele general Manu, Fălcoianu, Radu Mihailescu, Angelescu, Manu, Beller, Leaciu, C. Boerescu, Adolf Cantacuzino, Moruzzi, Meș, Rîșanu, Xenopol, dșoara Theodorini, marea noastră cîntăreță, A. Măteulescu, Robescu, Sicleanu, Ponbrian, G. Orescu, E. Budișteanu, Populeanu, Brătianu, Tretescu, Țăciu, G. Basarabescu, Haret, Cica, Poenaru, Borănescu, Ghețu, Ghiță Ioan, Vansanen, Râmnicănu, Georgescu, Măteulescu, Socec, Bourelly, Măldărescu, Coralie Savescu, Kiselef, Candiano, Schnerder, R. Costescu, A. Darvary, I. Ferichidi, Damian Horbasky, Bibescu, Polizu, Cesianu, O. Suțu, Popescu, Cucu, Apostolaiu, Șeicar, Barozi etc. Tot a fost frumos și s'a petrecut bine, laudă alii prefect al palatului, generalul Greceanu, căruia se cuvine tot meritul. Ordine perfectă la venire și la plecare.

Industria în România. „Românul“ scrie: A început a funcționa o fabrică română de hîrtie de țigări, sub direcțiunea industriei române, dl. Moscuna.

Furtune de zăpădă la Londra. Se comunică din Londra, că la 1 Martie în toată Anglia au băntuit mari viscole. Trenurile au fost nomolite de zăpădă și circulațiunea a suferit mari piedeci. În Scoția numai în anul 1832 a mai fost o iarnă așa de grea ca cea din anul acesta. În Londra circulațiunea pe strade a fost întreruptă și mii de lucrători sînt ocupați cu curățirea zăpădii.

Mulțumită publică.

Cu ocaziunea petrecerii cu joc „pique-nique“ arangiată în 14 Februarie n. a. c. în folosul scoalei gr-cat. din loc, au intrat următoarele mariminoase suprasolviri dela domni:

Ioan Droce, protopop gr.-or. în Mercuria 1 fl.; Răz Farkas, pretor în Conța 2 fl.; Ioan Coșieriu, avocat în Alba-Iulia 1 fl.; R. Rapaics Romeo, substitut inspector de dare în Aiud 2 fl.; Vasile Albin, proprietar în Cut 2 fl.; doamna Emilia Velan în Cut 2 fl.; Teodor Colbasi, proprietar în Cut 1 fl.; George Cadar, notar în Ciugud 1 fl.; S. Septimiu Albin în Cut 1 fl.; Eustatiu Cibu, preot în Daia 1 fl.; Ioan Pop, preot în Drașov 1 fl.; Ioan Bitea, preot în Cut 1 fl. 40 cr.; Augustin Cărpinișan, proprietar în Răhău 1 fl.; Tuzin Salamon, subst. notar. cerc. în Cut 1 fl. 40 cr.; Mateiu Marciac, proprietar în Alba-Iulia 60 cr.; Clemente Muntean, preot în Limba 50 cr.; Ilie Piso, notar în Răchita 50 cr.; Laurențiu Cătean, preot în Oarda 40 cr.; Ioan Branga, învățător în Poiana 40 cr.; N. Prișcu, teolog în Sibiu 40 cr.; Ioan Ohniz, comerciant în Sebeș, Iosif Ohniz, comerciant în Sebeș, Nicolae din Sibiu, Simeon Vlad, învățător în Daia, George Stefan în Sebeș, Ioan Pleșă, proprietar în Limba, Stefan Lepidus în Ciugud, Ioan D. Decan, învățător în Cut, Ioan Vlad, plugar în Cut, Domokos Sándor în Cut, Kormos János în Cut, câte 40 cr.; Tit L. Albin 1 fl.

Exprimându-ne adîncea noastră mulțumită stimaților dăruitori pentru căldurosul sprigin, ce

ni l-au oferit întru ajutorarea scoalei gr-cat. din loc, le urăm viață îndelungată.

De mare mulțumită ne-au îndatorat următorii mariminoși invitați, cari fără de a participa la această petrecere, au contribuit la venitul ei, arătându-și deosebitul zel ce-l au pentru înaintarea învățămîntului rural, și anume domni:

Ioan Deac, protop. gr-cat. în Sebeș 1 fl.; Ioan Crețariu, proprietar în Vingard 3 fl.; Ioan Muntean, avocat în Sebeș 2 fl.; Constantin Colbasi, proprietar în Spring 1 fl.; Un amic în Sibiu 1 fl.

Întreg venitul brut al acestei petreceri a fost 78 fl. 80 cr., din cari subtrăgîndu-se speșele în suma de 20 fl. 80 cr., rezultă venit curat 58 fl. v. a., care sumă s'a și administrat senatului scolastic din loc.

Amintim încă, că unii dintre fruntașii satului au pus la dispozițiunea oaspeților două hcti. de vin, contribuind astfel la animarea bufetului, pentru care prevenire primească mulțumita noastră.

Mulțumind încă odată stimaților participanți, și îndeosebi mariminoșilor suprasolvitori pentru spriginul moral cît și material, de care ne-au împărtășit, îi rugăm să ne permită a conta și în viitor la binevoitorul lor sprigin.

Pentru comitetul arangiator:

Cut, în 25 Februarie n. 1886.

Ioan Bitea,
președ. comit. arangiat.

Tit L. Albin,
cassar.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 10 Martie n. Casa deputaților. Desbaterea asupra reformei administrative. Dep. Truța (național) discută cestiunea naționalităților. E cu totul infirm motivul ca-și-cînd agitațiunile între naționalități ar pre-tinde măsuri extraordinare. Adevărat este, că există la noi cestiunea naționalităților ca și în ori-și-ce stat poliglot și că naționalitățile vreau să-și valideze drepturile lor, dar' aceasta o fac în cadrul legilor și nu vreau să vatem ordine legală. De altă parte nu se poate contesta, că cestiunea naționalităților trebuie resolvată, cât mai îngrabă, fiind ea de natură socială, fără a cărei rezolvare consolidarea statului e imposibilă. Oratorul regretă apoi politica guvernului urmată în contra naționalităților, politică ce urmărește exclusiv interese maghiare și împedecă deadreptul libera desvoltare a naționalităților. Guvernul urmărește o politică de rasă, ear' nu de stat. În timpul mai din urmă s'a mers până acolo, încât se asmuță societatea maghiară în contra naționalităților. (Oratorul e provocat la ordine.) E lucru mai mult ca neomenesc, dacă se dă politicei acesteia consentimentul. Oratorul dorește schimbarea legii electorale, întroducere a jurisdicțiunii administrative, delăturarea dreptului virilistilor și votarea secretă. Față cu Szilágyi, oratorul accentuează, că e patriot tot atît de bun ca ori-cine altul, dar' nu poate accepta o idee de stat, care pretinde jertfirea naționalității și a limbii. Dacă se tînde la asimilare, Ungaria și România nu vor ajunge nici cînd la concordiă, dar' lupta va rămîne totdeauna numai morală. Alianța cu Germania și Rusia are de scop numai asuprirea naționalităților; aceste sînt devotate Tronului și patriei în credință și loialitate, dar' nu vreau să fie sclavi politici. Oratorul protestează în contra insinuării, ca-și-cînd în cercul naționalităților s'ar agita contra Ungariei. Naționalităților li-se insinuă chiar faptele cele mai joase. Oratorul respinge proiectul de lege.

Ministrul-president Tisza vrea să reflecteze numai la două împregiurări: Antevorbitorul s'a provocat la atacurile foilor maghiare în contra naționalităților. Oratorul de sigur că nu aprobă tot ce apare în foi maghiare în privința naționalităților; ar fi însă păcat a judeca astfel de emanațiuni cu rigorositate, deoarece-ce în foi române se tipăresc lucruri cari nicăiri nu rămîn nepedepsite. Cu toate aceste antevorbitorul a afirmat, că naționalitățile sînt asuprite. Afirmarea, că proiectul de lege din discuție ar fi un mijloc spre asuprirea naționalităților, se invalidează cu des-vîrșire prin indicarea la împregiurarea, că proiectul nu vorbește de alte casuri, decăt de acele, unde se presentă momente dușmănoase statului. Dacă cineva privesce aceste măsuri, drept mijloace de asuprirea naționalităților, atunci aceasta este mărturisirea vinei. (Aprobări.)

Constantinopol, 10 Martie n. Nota Porței desminte fama, că Turcia ar negocia cu Grecia. Poarta nu va face Grecilor nici o concesione.

Londra, 10 Martie n. Casa de jos a respins proiectul pentru luarea bisericii din Vales din mîinile statului, cu 241 în contra 229 voturi. Guvernul a declarat, că cestiunea bisericească din Anglia, despre care a dîs Gladstone cu privilegiul alegerilor, că nu ar trebui pusă în discuție în parlament.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Economic.

Starea sămănăturilor  i a lucrărilor de c mp în Ungaria  i Transilvania din 15—28 Februrie st. n. a. c.

(Urmare  i fine.)

F g ra :  n urma recei temperaturi sămănăturile, lipsite fiind de zăpadă, au suferit în mare parte; dintre lucrările de primăvară numai căratul de gunoiu e în curgere în unele locuri.

Hunedoara: Temperatura e foarte rece, sămănăturile sînt în stare mul umitoare; căratul de gunoiu e în curgere.

Maramure : Temperatura, ce mai nainte era at t de domoală, acum  ncep nd din 18 Februarie a devenit foarte rece, pe ici-colo a  i nins ear  i  i astfel sămănăturile mai preste tot sînt acoperite cu zăpadă. Lipsa de nutre  nu s'a observat încă.

Mure -Turda: Temperatura e foarte schimbăcioasă; sămănăturile de toamnă sînt în stare excelentă; nutre ul e foarte puțin.

Odorheiu: S m n turile sînt în stare foarte mul umitoare, deoarece temperatura e pe c t se poate de favorabilă; nutre ul e foarte puțin.

Sătmar: Temperatura fiind domoală, sămănăturile au rămas în mare parte fără zăpadă; nutre  e puțin.

Selagiu: S m n turile de i fără coperi ul de zăpadă sînt în stare bună, bucur ndu-se de o temperatură foarte favorabilă; pe la sf r itul lunei a c d t pu in  zăpadă; nutre  e cam puțin.

Sibiu: Temperatura e domoală, zăpada a dispărut cu totul de pe c mp, sămănăturile sînt excelente; căratul de gunoiu se continuă; aici încă începe a se arăta lipsa de nutre .

Solnoc-Dob ca: Temperatura at t e de caldă, încât zăpada s'a topit de tot; sămănăturile de toamnă sînt în stare foarte bună; lucrările de primăvară se continuă numai în unele p r i ale comitatului.

T rnava-mare: Temperatura preste  i e foarte domoală, preste noapte sînt da e uri, aceste însă p n  acum nu au causat da ne sămănăturilor, cari sînt în stare destul de mul umitoare. Lipsa de nutre  e sim tit .

T rnava-mică: S m n turile, bucur ndu-se de o temperatură favorabilă, se desvolt  bine; gunoiera p m ntului e în curgere; între oi b ntue boala de calbeaz .

Timiș: Zăpada a dispărut în cea mai

mare parte a comitatului, fiind temperatura foarte domoală; sămănăturile în genere sînt în stare mul umitoare; lipsa de nutre   i aici e sim tit .

Treiscaune: Zăpada numai pe v rfurile mun ilor se poate observa; sămănăturile se desvolt  bine.

Turda-Arie : Temperatura e favorabilă, ceea-ce contribuie mult la desvoltarea sămănăturilor; căratul de gunoiu numai pe ici-colo e în curgere.

Pia a din Sibiu, 9 Martie. Gr n hectolitru 47—80 chilo fl. 5.40 p n  fl. 6.20, gráu mestecat 68 p n  82 chilo fl. 4.20, p n  fl. 5.— s cara 66 p n  72 chilo fl. 3.30 p n  fl. 3.90, orð 58 p n  64 chilo fl. 3.20 p n  fl. 4.—, ov s 38 p n  45 chilo fl. 1.30 p n  fl. 2.70, cucuruzul 68 p n  47 chilo fl. 3.— p n  fl. 3.60, m laiul 74 p n  82 chilo fl. 3.50 p n  fl. 4.—, crumpene 68 p n  70 chilo fl. 1.40 p n  fl. 1.60, sem n ta de c nep  49 p n  50 chilo fl. 4.— p n  fl. 4.50, mazerea 76 p n  80 chilo fl. 5.50 p n  fl. 6.—, l tea 78 p n  82 chilo fl. 9.— p n  fl. 10.—, fasolea 76 p n  80 chilo fl. 4.50 p n  fl. 5.—, p sat de gráu 100 chilo fl. 15.— p n  fl. 16.—, f in  Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, sl nina 100 chilo fl. 46.— p n  fl. 50.—, unsorarea de porc fl. 42.— p n  fl. 46.—, s u brut fl. 26.— p n  fl. 28.—, s u de lumini fl. 36.— p n  fl. 38.—, lumini turnate de s u fl. 46.— p n  fl. 50.—, s punul fl. 25.— p n  fl. 28.—, f n 100 chilo fl. 2.— p n  fl. 2.20, c nep  fl. 30.— p n  fl. 35.—,  s ne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 p n  fl. 3.25, spir t p. 100 l. % 26 p n  28 cr., carnea de vit  chilo 36 cr., carnea de vi el 36 p n  45 cr., carnea de porc 32 p n  38 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 16 până 20 cr.

Bursa de Budapesta

din 9 Martie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	104.85
" " h�rtie 4%	94.75
" " h�rtie 5%	153.—
�mprumutul căilor ferate ung.	101.20
Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.—
Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	115.—
Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.75
Bonuri ale ung.	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " b�n�t�ne-timi�ene	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
�mprumut cu premiu ung.	122.—
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	125.25
Renta de h�rtie austriac�	86.—
" " argint austriac�	85.25
" " aur austriac�	114.75
Losurile austr. din 1860	140.25
Ac�iunile băncei austro-ungare	87.25
" " de credit ung.	299.20
" " austr.	101.—
Scrieri fonciare ale institut. de cred. �i ec. „Albina”	5.92
Galbeni �mp�r�tesci	9.97
Napoleon-d'ori	61.55
Mărci 100 imp. germane	125.80
Londra 100 livres sterlingi	125.80

Bursa de Viena

din 9 Martie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	104.85
" " h�rtie 4%	94.75
" " h�rtie 5%	153.—
�mprumutul căilor ferate ung.	101.20
Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.—
Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	115.—
Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.75
Bonuri rurale ung.	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " b�n�t�ne-timi�ene	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
�mprumut cu premiu ung.	122.—
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin	125.—
Renta de h�rtie austriac�	86.45
" " argint austriac�	86.45
" " aur austriac�	114.75
Losuri austr. din 1860	140.50
Ac�iunile băncei austro-ungare	87.25
" " de credit ung.	306.25
" " austr.	299.—
Galbeni �mp�r�tesci	5.91
Napoleon-d'ori	9.98 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.60
Londra 100 livres sterlingi	125.85

Cursul pie ei din Sibiu.

din 10 Martie st. n. 1886.

H�rtie-monetă romană	Cump. 8.60	v�nd. 8.65
Lire turcesci	" 11.20	" 11.25
Imperiali	" 10.20	" 10.25
Ruble rusesci	" 1.21	" 1.22

Bursa de Bucuresti.			
Cota oficială dela 8 Martie st. n. 1886.			
Renta amort. (5%)	Cump. 92.—	v�nd. 93.—	
Rur. conv. (6%)	" 86.—	" 86.1/2	
Ac�. de asig. Dacia-Rom.	" 266.—	" 267.1/2	
Banca națională a României	" 1085.—	" 1183.—	
�mpr. ora�. Bucuresti	" 29.—	" —	
Ac�. de asig. Na�ionala	" 224.—	" —	
Credit mob. rom.	" 81.—	" 81.—	
Schimb 4 luni	" —	" 34.—	
Societ. const.	" 187.1/2	" 230.1/2	
Aur	" 15.1/4	" 16.1/2	

Stima ilor amici  i cunoscu i din S li te  ice un rămas bun:

[254] 1—1

N. Kolozsy.

Anun iu.

Subscrisul m'am decis a întemeia un **Institut tipografic  i libr ri **  n **Baia-mare**.

Prospectele de reu it  cu succesul dorit sînt cele mai favoritoare.

A  dori să aflu de **so  în această întreprindere** pe un Român, care să posead  următoarele condi iuni:

- Să fie bine deprins în arta tipografiei, să poată fi directorul tehnicei stabilimentului.
- Să pună jumătate din suma recerută la instruc iunea primă a tipografiei.
- Să cunoască perfect limba română. Cea germană  i maghiară  i vor fi poate de folos.

Pentru  ncheierea pactului a se adresa la:

Dr. Vasiliu Lucaciu,
paroch în Sisiesci
u. p. Fels b nya.

Sisiesci, 6 Martie 1886.

Nota. Retipărirea acestui anun iu în cinci numeri succesivi ai  iarelor române din monarhia, va fi saldat .

[255] 1—5.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Copșa mică				
Viena		7.15	3.15		București			7.45		Viena	11.—			Teiuș		11.09	3.56	5.20		Copșa mică	1.24			
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal			12.50		Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia		11.56	4.27	5.57		Șeica mare	1.11			
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș			1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos		12.20	4.53		Loamneș	2.32				
P. Ladány	2.20	5.28	8.37	11.40	Brașov	—		2.27		Arad	3.37	5.55		Șibot		12.25	5.19		Ocna	2.01				
Oradea-mare	4.39	6.41	9.37	1.28		6.22		2.55		Glogovaț	4.00	6.05		Orăștia		1.19	5.41		Sibiu	2.44				
Vărad-Velenceze		6.46	9.45	1.52	Feldioara	7.01		3.38		Györök	4.13	6.19		Simeria (Piski)		1.48	6.08		Sibiu	10.25				
Fugyi-Vásárhely			9.59	2.—	Apatia	7.33		4.17		Deva	4.38	6.46		Branictea		2.35	6.39		Ocna	10.46				
Mező-Telegd			10.28	2.11	Ágostonfalva	8.01		4.47		Pauliș	4.51	7.—		Ilia		3.04	7.04		Loamneș	11.09				
Rév		7.14	11.36	2.34	Homorod	8.45		5.42		Radna-Lipova	5.10	7.23		Gurasada		3.36	7.29		Șeica mare	11.32				
Bratca		7.42	12.10	3.18	Hașfalău	10.10		7.37		Conop	5.38	7.51		Zam		3.50	7.41		Copșa mică	11.52				
Bucia			12.46	3.41	Sighișoara	10.39		8.21		Bérszava	5.57	8.10		Soborșin		4.25	8.12							
Ciucia		8.31	1.48	4.01	Elisabetopole	11.19		9.05		Zam	6.42	8.58		Bérszava		5.09	8.49							
Huiedin		9.01	3.42	5.08	Mediaș	11.54		9.43		Gurasada	7.14	9.28		Conop		5.56	9.29							
Stana			4.12	5.27	Copșa mică	12.12		10.02		Ilia	7.43	9.56		Radna-Lipova		6.18	9.49		Cucerdea	10.00				
Aghiriș			4.30	5.50	Micăsasa	12.56		6.—		Branictea	8.01	10.17		Pauliș		6.57	10.23	6.14	Cucerdea	10.31				
Ghirbău			4.45	6.02	Blaj	6.24		6.20		Deva	8.21	10.38		Györök		7.12	10.37	6.30	Cheta	10.31				
Nedeșdu			5.17	6.24	Crăciunel	1.45		7.15		Simeria (Piski)	8.47	11.05		Glogovaț		7.27	10.52	6.47	Ludoș	10.53				
Cluj	12.05	10.01		6.43	Teiuș	2.34		7.43		Orăștia	9.40	11.55				7.56	11.18	7.17	M. Bogat	11.03				
Apahida	12.31			7.08	Aiud	2.55		8.—		Șibot	10.10	12.24		Arad		8.10	11.32	7.32	Cipeu-Iernut	11.44				
Ghiriș	2.16			7.26	Vințul de sus	3.17		8.29		Vințul de jos	10.34	12.53		Szolnok		9.—	12.27		Kerelő-Sz.-Pál	12.00				
Cucerdea	3.32			8.54	Uioara	3.24		8.55		Alba-Iulia	11.04	1.22		Budapesta		2.39	5.10		Nireșteu	12.26				
Uioara	3.41			9.43	Cucerdea	3.36		9.04		Teiuș	11.31	1.40		Viena		6.50	8.16		Oșorheiu	12.46				
Vințul de sus	3.50			9.51	Ghiriș	4.11		9.32			7.33	12.05	2.24						Reghinul-săs.	1.16				
Aiud	4.25			9.58	Apahida	5.36		10.32		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Teiuș	5.10			10.24	Cluj	5.56		12.32		Simeria	11.50	2.33		Petroșeni		6.49	9.33		Reghinul-săs.	4.22				
Crăciunel	5.41			10.59		6.16	6.08	12.59	8.—	Streiu	12.27	3.23		Banița		7.27	10.14		Oșorheiu	6.14				
Blaj	6.02			11.28	Nedeșdu	6.37			8.34	Hațeg	1.19	3.49		Crivadia		8.06	10.54			6.34				
Micăsasa	6.40			11.44	Ghirbău	6.53			8.59	Pui	2.10	4.40		Pui		8.50	11.37		Nireșteu	6.55				
Copșa mică	7.—			12.18	Aghiriș	7.08			9.56	Crivadia	2.57	5.28		Hațeg		9.13	12.17		Kerelő-Sz.-Pál	7.16				
Mediaș				1.01	Stana	7.34			10.16	Banița	3.35	6.07		Streiu		10.16	12.58		Cipeu-Iernut	7.37				
Elisabetopole				6.01	Huiedin	7.55	7.14		11.04	Petroșeni	4.04	6.39		Simeria		10.53	1.35		M. Bogat	8.07				
Sighișoara				6.40	Ciucia	8.37	7.43		12.17	Arad—Timișoara				Timișoara—Arad					Ludoș	8.21				
Sighișoara				7.35	Bucia	8.53			12.47	Arad	6.00	8.18		Timișoara		6.02	5.00		Cheta	8.38				
Hașfalău				1.22	Bratca	9.12			1.21	Aradul nou	6.25	8.32		Mercizfalva		6.26	5.56		Cucerdea	9.07				
Homorod				1.09	Rév	9.31	8.22		2.05	Németh-Ságh	6.50	8.51		Orczifalva		6.40	6.07							
Ágostonfalva				11.02	Mező-Telegd	10.06	8.48		3.08	Vinga	7.19	9.07		Vinga		6.52	6.32		Simeria (Piski)	6.40				
Fugyi Vásárhely				11.37	Mező-Telegd	10.06			3.39	Orczifalva	7.88	9.20		Németh-Ságh		7.06	6.53		Cerna	7.01				
Apatia				12.32	Fugyi Vásárhely	10.25			3.55	Mercizfalva	7.56	9.32		Aradul nou		7.21	7.24		Uniedoara	7.30				
Feldioara				1.09	Vărad-Velenceze	10.35			4.06	Timișoara	8.42	10.09		Arad		7.53	7.40							
Brașov				1.50	Oradea-mare	10.41	9.13			Ghiriș—Turda				Turda—Ghiriș					Uniedoara—Simeria (Piski)					
Timiș				7.14	P. Ladány	10.51	9.18	10.37		Ghiriș	10.37	4.16		Turda		8.20	1.41		Uniedoara	10.18				
Predeal					Szolnok	12.50	10.38	1.45	5.35	Turda	11.04	4.37		Ghiriș		8.41	2.06		Cerna	10.44				
București						12.14	5.34	8.22											Simeria (Piski)	11.30				
					Budapesta	6.00	2.10	10.05	10.30															
					Viena	3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează carele de noapte.